EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2020/1893

af 14. maj 2020

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, Sektion II — Det Europæiske Råd og Rådet

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget for regnskabsåret 2018, Sektion II — Det Europæiske Råd og Rådet,

— der henviser til Den Europæiske Ombudsmands henstilling i sag 1069/2019/MIG om virksomhedssponsorering af formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union,

— der henviser til Den Europæiske Ombudsmands særberetning i den strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE af gennemsigtigheden i Rådets lovgivningsmæssige proces,

— der henviser til sin beslutning af 17. januar 2019 om Ombudsmandens strategiske undersøgelse OI/2/2017 af gennemsigtigheden af de lovgivningsmæssige drøftelser i de forberedende organer til Rådet for Den Europæiske Union ([1]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0038/2020),

A. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren ønsker at understrege, at det er særligt vigtigt at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden og gennemføre begrebet resultatbaseret budgettering og sørge for god forvaltning af menneskelige ressourcer;

1. noterer sig med tilfredshed, at Revisionsretten i sin årsberetning for 2018 ikke konstaterede nogen væsentlige svagheder med hensyn til de reviderede emner menneskelige ressourcer og udbud for Det Europæiske Råd og Rådet;

2. bemærker Revisionsrettens konklusion om, at betalingerne som helhed vedrørende administrationsudgifter for Rådet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, var uden væsentlig fejlforekomst, og at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer var effektive;

3. beklager, som en generel bemærkning, at kapitel 10 »Administration« i Revisionsrettens årsberetning 2018 har et ret begrænset omfang og begrænsede konklusioner, selv om udgiftsområde 5 »Administration« i den flerårige finansielle ramme anses for at være et område med lav risiko;

4. noterer sig, at Revisionsretten udtog en stikprøve på 45 transaktioner fra udgiftsområde 5 »Administration« i den flerårige finansielle ramme i alle Unionens institutioner og organer; bemærker, at stikprøven var udformet med henblik på at være repræsentativ for udgifter afholdt under udgiftsområde 5, som udgør 6,3 % af Unionens budget; bemærker, at Revisionsrettens arbejde viser, at de administrative udgifter udgør en lav risiko; mener imidlertid, at antallet af transaktioner, der er udvalgt for »øvrige institutioner«, er utilstrækkeligt, og anmoder Revisionsretten om at øge antallet af transaktioner, der skal undersøges, med mindst 10 %;

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0045.

5. beklager, at anmodningen om at adskille budgettet for Det Europæiske Råd og Rådet i et budget for hver institution, som Parlamentet har fremsat i tidligere beslutninger om decharge, ikke er blevet taget i betragtning; opfordrer Rådet til at adskille budgettet på denne måde af hensyn til gennemsigtigheden og for at øge ansvarligheden i begge institutioner;

6. bemærker, at Rådet i 2018 havde et samlet budget på 572 854 377 EUR (i forhold til 561 576 000 EUR i 2017) med en gennemførelsesgrad på 91,9 % (i forhold til 93,8 % i 2017); noterer sig en forhøjelse af budgettet med 11,3 mio. EUR, svarende til 2,0 % i forhold til en forhøjelse på 3 % i 2017 og 0,6 % i 2016;

7. glæder sig over Rådets generelt forsigtige og forsvarlige økonomiske forvaltning; anerkender udviklingen i Rådets budget fra et budget på 634 mio. EUR i 2010 til et budget på 573 mio. EUR i 2018, dvs. et fald på 9,63 %;

8. noterer sig, at bevillinger, der blev fremført fra 2018 til 2019, beløb sig til i alt 56 599 584 EUR, svarende til 10,7 % (i forhold til 60 576 175 EUR eller 11,5 % i 2017), og hovedsageligt vedrørte kategorier såsom computersystemer (18,3 mio. EUR), bygninger (16,0 mio. EUR) og tolkning (11,9 mio. EUR); noterer sig de bortfaldne bevillinger i 2018 med et beløb på 46 348 862 EUR (i forhold til 35 025 789 EUR i 2017); minder Rådet om, at fremførsler er undtagelser fra princippet om etårighed og bør afspejle faktiske behov, og opfordrer derfor Rådet til at styrke sin indsats for at undgå at for høje budgetoverslag;

9. bemærker på ny den lave gennemførelsesgrad for delegationernes rejseudgifter med en forpligtelse på 11,1 mio. EUR i forhold til et endeligt budget, inklusive interne omfordelinger, på 22,3 mio. EUR; bemærker, at eftersom medlemsstaterne skulle tilbagebetale uudnyttede beløb fra tidligere år, forpligtede Rådet kun 11,1 mio. EUR til efterfølgende betalinger; opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet om de resultater, der er opnået med hensyn til at forhandle en politik på plads med medlemsstaterne for at løse dette vedvarende problem;

10. anerkender, at antallet af stillinger i stillingsfortegnelsen for 2018 var fastsat til 3 031 stillinger (i forhold til 3 027 stillinger i 2017); bemærker, at der blev ansat 137 personer (74 fastansatte og 63 midlertidigt ansatte) i 2018, og at 184 personer (154 fastansatte og 30 midlertidigt ansatte) i løbet af 2018 forlod institutionen, hvilket resulterede i et nettofald på 47 besatte stillinger og var den vigtigste årsag til underudnyttelsen af 18,8 mio. EUR på budgetposten »stillingsfortegnelse«;

11. anerkender den øgede arbejdsbyrde udtrykt i det samlede antal møder, nemlig 7 733, i 2018 i forhold til 6 338 møder i 2010; bemærker en anden kvantitativ aktivitetsindikator, nemlig antallet af retsakter offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, hvor der blev offentliggjort 1 210 retsakter i 2018 i forhold til 825 i 2010;

12. glæder sig over Rådets bestræbelser med hensyn til gennemførelsen af handlingsplanen for et mere dynamisk, fleksibelt og kollaborativt generalsekretariat for Rådet; noterer sig de skridt, der er taget til yderligere at forbedre Rådets økonomiske forvaltning og performance gennem foranstaltninger såsom oprettelsen af en rådgivende managementgruppe, vedtagelsen af retningslinjer for en fælles ramme for projekt- og taskforceforvaltning, oprettelsen af en taskforce for omorganisering samt gennemgangen af interne regler efter offentliggørelsen af den nye finansforordning;

13. noterer sig Rådets ejendomssituation, der førte til intensive forhandlinger i 2018 med de belgiske myndigheder, som ikke gik videre med salget af de fire tilstødende grunde, til trods for at der var indgået aftale om den endelige pris for projektet Europa-bygningen; bemærker, at parterne nåede til enighed om en alternativ løsning, der førte til, at udgiften til den oprindelig pris for grundene på 4 672 944 EUR ikke blev afholdt;

14. udtrykker sin bekymring over de alarmerende oplysninger, som er kommet frem i de europæiske medier vedrørende opførelsen af den nye Europa-bygning; opfordrer Rådet til grundigt at undersøge hovedentreprenøren og hele kæden af underleverandører (op til 12 ifølge medierne) samt arbejdsvilkårene for de ansatte arbejdere og til at forelægge Parlamentets Budgetkontroludvalg alle resultater heraf;

15. noterer sig, at den reviderede ramme for intern kontrol trådte i kraft den 1. november 2018 og blev oprettet med fem komponenter, nemlig kontrolmiljø, risikovurdering, kontrolaktiviteter, information og kommunikation samt overvågningsaktiviteter og derudover 17 principper og 33 karakteristika med henblik på at opnå rimelig sikkerhed for opfyldelsen af de fastsatte mål;

16. glæder sig over, at 92 % af de henstillinger fra den interne revision, der blev udstedt i årene 2015-2017, er blevet gennemført eller er ved at blive gennemført i 2018; bemærker, at den interne revisions årlige arbejdsprogram for 2018 er baseret på en ajourført risikovurdering, der tager hensyn til gennemgangen af risikoregistre, og blev gennemført effektivt; bemærker de områder, hvor der blev gennemført revisioner i 2018, såsom teknisk forvaltning, offentligt IT udbud, juridisk tjeneste og kommunikationsstrategi;

17. bemærker, at der i forbindelse med forslaget til en ny interinstitutionel aftale om et obligatorisk åbenhedsregister, tilgængeligt i maskinlæsbar form, for interesserepræsentanter, der dækker Parlamentet, Rådet og Kommissionen, fandt to forhandlingsrunder sted i 2018 under det bulgarske formandskab og en i 2019 under det rumænske formandskab; minder om Den Europæiske Ombudsmands (Ombudsmandens) afgørelse af 18. juni 2019 om, at Rådets generalsekretariat bør føre en fuldstændig fortegnelse over alle møder mellem interesserepræsentanter og formanden for Det Europæiske Råd, og at denne bør offentliggøres; beklager, at Rådet endnu ikke har tilsluttet sig åbenhedsregistret på trods af alle forhandlingerne herom, og opfordrer Rådet til at følge op på forhandlingerne og nå frem til et vellykket resultat, således at Rådet endelig kan tilslutte sig registret; opfordrer Rådet til at udvise et reelt engagement i principperne om gennemsigtighed og ansvarlighed ved at vedtage konkrete foranstaltninger og ved at bygge videre på det finske formandskabs eksempel; opfordrer alle formandskabstrioer til at gå foran med et godt eksempel ved at afvise møder med uregistrerede lobbyister;

18. bemærker Ombudsmandens henstilling til, at Det Europæiske Råds formand og formandens kabinet offentliggør en udtømmende liste over afholdte lobbymøder; er skuffet over, at den nye formand for Det Europæiske Råd endnu ikke har gennemført denne henstilling; bemærker, at selv om det ser ud til, at formanden for Det Europæiske Råd ikke mødes med mange lobbyister, er princippet om gennemsigtighed med hensyn til lobbyvirksomhed ikke desto mindre vigtigt; opfordrer indtrængende formanden for Det Europæiske Råd til at sikre, at han og hans kabinet afviser alle møder med uregistrerede lobbyister og proaktivt offentliggør en udtømmende liste over afholdte lobbymøder; opfordrer Rådets generalsekretariat til at sikre, at de etiske regler, der gælder for formanden for Det Europæiske Råd, bringes i overensstemmelse med de etiske regler, der gælder for formanden for Kommissionen, således at »svingdørsreglerne« finder anvendelse i tre år, og at der kræves formel godkendelse af enhver ny funktion med tilknytning til Unionens aktiviteter;

19. glæder sig over oprettelsen af afdelingen for digitale tjenester som led i en omorganisering af Rådets generalsekretariat den 1. juli 2018; bemærker, at informations- og forvaltningsprogrammet er udformet med henblik på at strømline og digitalisere centrale forretningsprocesser ved at levere et fuldt integreret system af applikationer og tjenester, som vil være tilgængeligt for brugerne gennem et kollaborativt og sikkert digitalt arbejdssted for personale, formandskaber og delegerede;

20. noterer sig den intense mediedækning og det særligt høje niveau af medieinteresse i forhandlingerne i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen; glæder sig over den fortsatte udvikling af Rådets websted og det store stykke arbejde, der er gjort med henblik på at øge dets publikum på alle kanaler (en stigning på 9 % i besøg på webstedet, 13 % i fans på Facebook, 26 % i følgere på Twitter og 92 % i følgere på Instagram i forhold til det foregående år); bemærker det store antal baggrundsbriefinger og pressekonferencer; noterer sig nyhedsplatformen, som giver pressen og medierne mulighed for at se, downloade og integrere Rådets videoer og fotos i højopløsningskvalitet; tilskynder til yderligere brug af teknisk åbne sociale netværksplatforme under særlig hensyntagen til beskyttelsen af brugernes personoplysninger;

21. gentager sin støtte til Ombudsmandens henstillinger vedrørende gennemsigtigheden af de lovgivningsmæssige drøftelser i de forberedende organer til Rådet ([2]); anmoder Rådet om at styrke sine bestræbelser på at gøre lovgivningsprocessen mere sporbar og læservenlig, at skabe gennemsigtighed omkring milepæle i lovgivningsprocessen og at normalisere identifikation og offentliggørelse af medlemsstaternes input i maskinlæsbart format (f.eks. erklæringer, ændringsforslag) til lovgivningsmæssige debatter i forbindelse med rådsmøder, forberedende drøftelser i Rådets Faste Repræsentanters Komité eller i andre af dets forberedende organer; opfordrer Rådet til at intensivere sine bestræbelser på at øge gennemsigtigheden ved bl.a. at offentliggøre Rådets lovgivningsdokumenter, at udarbejde og offentliggøre formelle referater fra møder i Rådets forberedende organer og således føre medlemsstaternes holdninger til protokols samt at stille flere trilogdokumenter til rådighed i overensstemmelse med Ombudsmandens henstillinger; anerkender Rådets bestræbelser på at forbedre gennemsigtigheden ved hjælp af igangværende ændringer af dets websted og aktiviteterne i dets interne Afdeling for Åbenhed; opfordrer Rådet til at indføre yderligere foranstaltninger med henblik på at opnå en vellykket gennemsigtighedspolitik, der giver offentligheden bedre mulighed for at følge Unionens lovgivningsproces;

22. minder om, at Ombudsmanden i sine konklusioner i særberetningen om den strategiske undersøgelse (OI/2/2017/TE) af gennemsigtigheden i Rådets lovgivningsmæssige proces, fra maj 2018, fandt, at Rådets nuværende praksis udgør dårlig forvaltning; minder om det fælles nonpapir fra oktober 2019 fra Belgien, Danmark, Estland, Irland, Letland, Luxembourg, Slovenien, Sverige og Nederlandene om at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden i Unionen, i hvilket Rådet specifikt anmodes om at øge åbenheden i forbindelse med trepartsforhandlingerne ved systematisk at offentliggøre lovgivningsmæssige nøgledokumenter; anmoder Rådet om seriøst at overveje disse henstillinger til gavn for gennemsigtigheden og om at aflægge rapport til Parlamentet herom;

23. udtrykker sin dybe bekymring over de oplysninger, som er kommet frem i de europæiske medier vedrørende virksomhedssponsorering til medlemsstater, der varetager formandskabet for Rådet, og deler de bekymringer, som unionsborgere og Parlamentets medlemmer har givet udtryk for; anerkender, at medlemsstaterne forventes at finansiere deres egne formandskaber, og beklager, at det i de senere år er blevet almindelig praksis at anvende virksomhedssponsorering til at dække nogle af deres udgifter i denne forbindelse; er dybt bekymret over den mulige skade på omdømmet og risikoen for tab af tillid, som denne praksis kan medføre for Unionen, dens institutioner og navnlig for Rådet i unionsborgernes øjne; bemærker, at Rådet anfører, at ansvaret for spørgsmålet om sponsorering udelukkende påhviler den medlemsstat, der har formandskabet; er enig med Ombudsmanden i, at offentligheden ikke skelner mellem formandskabet for Rådet og den medlemsstat, der har det; støtter fuldt ud Ombudsmandens vurdering og henstilling ([3]) til Rådet om at udstede retningslinjer til medlemsstaterne om dette spørgsmål; henstiller desuden kraftigt til Rådet at overveje at opføre formandskaberne på budgettet; anmoder Rådet om at videreformidle denne bekymring til medlemsstaterne, navnlig til den nuværende formandskabstrio, om seriøst at overveje disse henstillinger og om at rapportere tilbage til Parlamentet herom;

24. opfordrer til, at de etiske regler, der gælder for formanden for Det Europæiske Råd, bringes i overensstemmelse med de etiske regler, der gælder for formanden for Kommissionen og Parlamentet, for at sikre formel godkendelse af enhver aktivitet med tilknytning til Unionslovgivning i tre år, efter at vedkommende har forladt Rådet;

25. er dybt bekymret over beskyldningerne om interessekonflikter mod en række repræsentanter for medlemsstaterne, der er involveret i den politiske og budgetmæssige beslutningsproces på højt plan; anmoder Rådet om at sikre, at repræsentanter for medlemsstaterne, som har mulighed for at drage direkte fordel af EU-støtte gennem virksomheder, de ejer, ikke deltager i de tilknyttede politiske eller budgetmæssige drøftelser og afstemninger; anmoder endvidere Rådet om at tilslutte sig Parlamentets opfordring til Kommissionen om at foreslå nye revisionsprocedurer for at fremskynde efterforskningen af akutte og alvorlige tilfælde af interessekonflikter og sikre, at Parlamentet underrettes behørigt om konklusionerne af revisionen;

26. beklager, at Rådet igen ikke har besvaret de skriftlige forespørgsler fra Parlamentet, og at Rådets generalsekretær ikke deltog i den høring, der blev afholdt den 12. november 2019 i forbindelse med den årlige decharge, hvilket viser en fortsat og fuldstændig mangel på samarbejdsvilje fra Rådets side; understreger, at Rådets udgifter skal gennemgås på samme måde som de øvrige institutioners udgifter, og påpeger, at grundelementerne i en sådan kontrol er blevet fastlagt i Parlamentets dechargebeslutninger i de forgangne år; påpeger, at Parlamentet er den eneste EU-institution, der er valgt direkte af unionsborgerne, og at dets rolle i dechargeproceduren hænger direkte sammen med borgernes ret til at blive informeret om, hvordan offentlige midler anvendes;

([2]) Europa-Parlamentets beslutning af 17. januar 2019 om Ombudsmandens strategiske undersøgelse OI/2/2017 af gennemsigtigheden af de lovgivningsmæssige drøftelser i de forberedende organer til Rådet for Den Europæiske Union (Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0045).

([3]) Henstilling fra Den Europæiske Ombudsmand i sag 1069/2019/MIG om virksomhedssponsorering af formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union.

Det fremtidige samarbejde mellem Rådet og Parlamentet

27. bemærker, at Parlamentets rolle i forbindelse med decharge er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), i finansforordningen og i Parlamentets forretningsorden;

28. bemærker, at Parlamentet i henhold til artikel 319 i TEUF efter henstilling fra Rådet meddeler decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Unionens almindelige budget; bemærker, at Rådets rolle anerkendes fuldt ud som en institution, der fremsætter henstillinger i forbindelse med dechargeproceduren;

29. fremhæver, at det er Parlamentets særret at meddele decharge i medfør af artikel 316, 317 og 319 i TEUF på linje med den nuværende fortolkning og praksis, nemlig at meddele decharge separat for hver budgetpost med henblik på at sikre gennemsigtighed og demokratisk ansvarlighed over for Unionens skatteydere;

30. er af den opfattelse, at der er forskel på de to institutioners forskellige roller i forbindelse med dechargeproceduren, og at det derfor bør udelukkes, at de to institutioner spiller en tilsvarende og gensidig rolle i den årlige dechargeprocedure;

31. minder om, at institutionerne i henhold til artikel 316 og 335 i TEUF har administrativ autonomi, og at deres udgifter fremgår af særskilte dele af budgettet; bemærker, at institutionerne i henhold til artikel 59 i finansforordningen er individuelt ansvarlige for gennemførelsen af deres budgetter; understreger vigtigheden af, at institutionerne handler ansvarligt og professionelt i gennemførelsen af deres budgetter;

32. noterer sig, at Parlamentet i løbet af de seneste næsten tyve år har udviklet en praksis for meddelelse af decharge til alle Unionens institutioner og organer; minder om, at Parlamentet meddeler Unionens institutioner og organer decharge efter at have taget fremsendte dokumenter og svarene på spørgsmålene i spørgeskemaet i betragtning og efter at have hørt deres generalsekretærer; bemærker, at alle EU-institutioner og -organer accepterer at deltage i Parlamentets dechargeprocedure, med undtagelse af Rådet; beklager, at Rådet nægtede at besvare de spørgsmål, som Parlamentets Budgetkontroludvalg sendte til Rådet den 12. november 2019;

33. glæder sig over, at Rådet har vist dets åbenhed over for at nå til enighed med Parlamentet om, hvordan de kan samarbejde om dechargeproceduren;

34. beklager den manglende samarbejdsvilje fra Rådets side under dechargeproceduren, der har resulteret i, at Parlamentet siden regnskabsåret 2009 har nægtet at meddele decharge til Rådets generalsekretær;

35. understreger behovet for et aftalememorandum mellem Rådet og Parlamentet med henblik på at finde løsninger på de langvarige meningsforskelle mellem Rådet og Parlamentet om den nuværende praksis for meddelelse af decharge;

36. glæder sig over, at sammensætningen af Parlamentets nyudnævnte forhandlingsteam er blevet godkendt; opfordrer forhandlingsteamet til at sikre fuld overensstemmelse mellem aftalen og den holdning, som blev godkendt af Parlamentets Budgetkontroludvalg i februar 2020; anmoder Rådet om at genoptage forhandlingerne uden yderligere unødig forsinkelse;

37. mener, at svarene på en række tilbagevendende spørgsmål i spørgeskemaerne til de forskellige institutioner, organer og agenturer, såsom om kønsmæssig og geografisk balance, interessekonflikter, lobbyvirksomhed og beskyttelse af whistleblowere, eventuelt kunne medtages i den evalueringsrapport om Unionens finanser, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 318 i TEUF, for så vidt som disse spørgsmål har forbindelse til gennemførelsen af budgettet; minder om, at den rapport, der henvises til i artikel 318 i TEUF, udtrykkeligt nævnes i artikel 319, stk. 1, i TEUF som et af de dokumenter, der skal behandles i forbindelse med dechargeproceduren;

38. minder om, at hver institution og hvert organ i henhold til finansforordningen skal træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i Parlamentets afgørelse om decharge og aflægge rapport om de foranstaltninger, der er truffet i lyset af disse bemærkninger; påpeger, at et afslag fra en institution på at opfylde dette krav, efter at være blevet opfordret til at handle, kan føre til et passivitetssøgsmål i henhold til artikel 265 i TEUF;

39. glæder sig over erklæringerne fra den indstillede næstformand Věra Jourová og den indstillede kommissær Johannes Hahn i forbindelse med Parlamentets høringer af dem, af hvilke det fremgår, at de er villige til at engagere sig i dette spørgsmål med henblik på at opnå større gennemsigtighed i gennemførelsen af Rådets budget; henviser til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende skatteydernes og offentlighedens ret til at blive informeret om anvendelsen af offentlige indtægter;

40. mener, at tilsagnene fra disse kommissærer udgør en positiv holdningsændring i forhold til Kommissionens hidtidige holdning som udtrykt i dens skrivelse af 23. januar 2014, hvori det hedder, at Kommissionen ikke bør forventes at føre tilsyn med gennemførelsen af de øvrige institutioners budgetter;

41. anmoder Rådet om at opfylde sin særlige rolle og give henstillinger for så vidt angår decharge til de øvrige EU-institutioner.